

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.4.2019 r.
COM(2019) 189 final

2019/0095 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji
Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej
procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej Konwencji**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w Komisji Mieszanej UE–CTC¹ ds. wspólnego tranzytu („Komisja Mieszana”) w związku z przewidywanym przyjęciem przez Komisję Mieszaną decyzji w sprawie zmiany załączników do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej² („Konwencja”).

2 KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej

Konwencja ma na celu ułatwienie przemieszczania towarów między Unią Europejską a innymi państwami, które są umawiającymi się stronami Konwencji. Konwencja poszerza zakres procedury tranzytu celnego Unii³ o umawiające się strony Konwencji inne niż Unia Europejska i określa obowiązki przedsiębiorstw i organów celnych dotyczące towarów transportowanych zgodnie z tą procedurą z jednej umawiającej się strony do innej umawiającej się strony. Weszła ona w życie w dniu 1 stycznia 1988 r.

Unia Europejska jest umawiającą się stroną Konwencji. Pozostałe umawiające się strony to Republika Islandii, Republika Macedonii Północnej, Królestwo Norwegii, Republika Serbii, Konfederacja Szwajcarska i Republika Turcji. Państwa te są określone w Konwencji jako państwa wspólnego tranzytu.

2.2. Komisja Mieszana

Zadaniem Komisji Mieszanej jest zarządzanie Konwencją i zapewnienie jej właściwego wykonania. Komisja Mieszana przyjmuje zmiany w załącznikach do Konwencji w drodze decyzji.

Decyzje Komisji Mieszanej są przyjmowane przez umawiające się strony w drodze wzajemnego porozumienia⁴ zgodnie z art. 14 ust. 2 Konwencji.

2.3. Przewidywany akt Komisji Mieszanej

W maju lub czerwcu 2019 r. Komisja Mieszana ma przyjąć w drodze procedury pisemnej decyzję, aby wprowadzić zmiany w załącznikach do Konwencji.

W kwietniu 2016 r. i grudniu 2017 r.⁵ wprowadzono zmiany do Konwencji w celu dostosowania jej do przepisów unijnego kodeksu celnego („UKC”)⁶ oraz rozporządzenia delegowanego oraz rozporządzenia wykonawczego do tego kodeksu dotyczących tranzytu i unijnego statusu celnego towarów.

¹ Państwa wspólnego tranzytu.

² Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

³ Art. 226 i 227 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁴ Żadna z umawiających się stron nie wnosi sprzeciwu.

⁵ W wyniku podjętych przez Komisję Mieszaną decyzji nr 1/2016 z dnia 28 kwietnia 2016 r. i decyzji nr 1/2017 z dnia 5 grudnia 2017 r. Decyzje te weszły w życie odpowiednio w dniu 1 maja 2016 r. i 5 grudnia 2017 r.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny, Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

Proponowane są dalsze zmiany, by odzwierciedlić inne zmiany w stosownych przepisach unijnych. Zmiany te są następujące:

W czerwcu 2018 r. wprowadzono zmiany do art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446⁷, w którym określono warunki, jakie wnioskodawcy muszą spełnić, aby uzyskać pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego w obniżonej kwocie lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia⁸. Zmiana dotyczy zniesienia wymogu dotyczącego dostatecznych zasobów finansowych jako odrębnego warunku, ponieważ doświadczenia w państwach członkowskich pokazały, że warunek ten był rozumiany w zbyt restrykcyjny sposób z naciskiem wyłącznie na dostępność środków pieniężnych. Ocenę, czy wnioskodawca posiada zdolność do zapłaty pełnej kwoty długu, należy zatem włączyć do oceny jego zdolności finansowej. Jako że warunki, jakie należy spełnić, są takie same w przypadku procedury tranzytu unijnego i wspólnej procedury tranzytowej, art. 75 załącznika I do Konwencji stanowi powtórzenie art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446. W związku z tym konieczna jest zmiana art. 75 załącznika I do Konwencji zgodnie z nowym art. 84 wspomnianego wyżej rozporządzenia delegowanego.

Art. 24 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341⁹ zezwalał, do dnia 1 maja 2018 r., na korzystanie z tzw. „uproszczenia tranzytowego poziomu II dla transportu powietrznego”, które zezwala przedsiębiorcy na oparcie zgłoszenia tranzytowego na manifeście elektronicznym. Od dnia 1 maja 2018 r. do transportu powietrznego mają zastosowanie przepisy dotyczące nowego uproszczenia tranzytowego (tj. korzystanie z elektronicznego dokumentu przewozowego jako zgłoszenia tranzytowego). W związku z powyższym należy usunąć wszelkie odniesienia do nieaktualnego uproszczenia tranzytowego poziomu II w załączniku I do Konwencji.

Dyrektywa 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu takich danych¹⁰ została uchylona rozporządzeniem (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych¹¹, które ma zastosowanie od dnia 25 maja 2018 r. W związku z tym wszystkie odniesienia do dyrektywy 95/46/WE w załączniku I do Konwencji należy zastąpić odniesieniami do rozporządzenia (UE) 2016/679.

Ponadto procedura „korytarz T2”, która zezwala na przewóz towarów unijnych przez państwa wspólnego tranzytu przy zachowaniu statusu celnego takich towarów, obecnie ogranicza się do towarów nieobjętych procedurą wywozu, jak określono w art. 2 ust. 2 lit. a) załącznika II. Ograniczenie to, które wynika z faktu, że obecne postanowienia dotyczące „korytarza T2” znajdują się w tytule I załącznika II, nie było zamierzone, gdyż państwa członkowskie zgłaszały, że poprzednio towary przeznaczone na wywóz były przewożone przez ten korytarz.

⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego, Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1.

⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1118 z dnia 7 czerwca 2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do warunków obniżenia wysokości zabezpieczenia generalnego lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, Dz.U. L 204 z 13.8.2018, s. 11.

⁹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446, Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

¹¹ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

W związku z tym z tytułu I załącznika II Konwencji należy usunąć art. 2a dotyczący „korytarza T2” i umieścić go w nowym tytule Ia, do którego nie mają zastosowania ograniczenia w korzystaniu z „korytarza T2”.

Zgodnie z porozumieniem znad Prespy podpisanym w czerwcu 2018 r. poprzednią nazwę „była jugosłowiańska republika Macedonii” zastąpiono nazwą „Republika Macedonii Północnej”. Republika Macedonii Północnej stanowi państwo wspólnego tranzytu, a Konwencja zawiera odniesienia do nazwy i kodu tego państwa, dlatego należy dokonać stosownych zmian w załącznikach III i IIIa.

Proces ustalania wspólnego stanowiska UE dotyczącego projektu decyzji w sprawie dalszych zmian w Konwencji powinien przebiegać w miarę sprawnie, gdyż treść projektu opiera się na przepisach UE uzgodnionych już przez państwa członkowskie (w szczególności w przepisach aktów delegowanych dotyczących unijnego kodeksu celnego).

Wzywa się Komisję do przyjęcia niniejszego projektu wniosku dotyczącego decyzji i przekazania go Radzie.

Decyzja Komisji Mieszanej zmieniająca Konwencję stanie się wiążąca dla umawiających się stron zgodnie z art. 2 tej decyzji, który przewiduje jej wejście w życie z dniem jej przyjęcia.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 Konwencji decyzje zmieniające Konwencję są wprowadzane w życie przez umawiające się strony zgodnie z ich własnymi przepisami prawnymi.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Proponowane stanowisko dotyczy dokonania zmian w załącznikach do Konwencji, aby dostosować je do:

prawa celnego Unii regulującego unijne operacje tranzytowe, w szczególności nowego art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/1118; nowych przepisów dotyczących uproszczenia tranzytowego w odniesieniu do transportu powietrznego;

prawa Unii dotyczącego ochrony osób fizycznych w związku z ochroną danych osobowych oraz dotyczącego swobodnego przepływu takich danych (w szczególności rozporządzenia (UE) 2016/679, które uchyliło dyrektywę 95/46/WE);

przepisów regulujących unijny status celny towarów w kontekście korytarza T2;

ustaleń z porozumienia znad Prespy dotyczącego nazwy „Republika Macedonii Północnej”.

Proponowane zmiany w Konwencji, zapewniając pełną zgodność Konwencji z obecnymi przepisami Unii, a tym samym stwarzając jednolite warunki sprzyjające konsekwentnemu wprowadzaniu przepisów dotyczących procedury tranzytu unijnego i wspólnej procedury tranzytowej, przyniosłyby znaczące i wymierne korzyści zarówno przedsiębiorstwom, jak i administracjom celnym.

Proponowane stanowisko jest zgodne ze wspólną polityką handlową.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralne aspekty prawne

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 15 ust. 3 lit. a) Konwencji stanowi, że Komisja Mieszana UE–CTC przyjmuje zmiany w załącznikach do Konwencji w drodze decyzji.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja Mieszana jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.

Decyzja, która ma zostać przyjęta przez Komisję Mieszaną, stanowi akt mający skutki prawne. Decyzja ta będzie wiążąca na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 15 ust. 3 i art. 20 Konwencji.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych Konwencji.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

Zmiany w załącznikach do Konwencji służą realizacji celu, jakim jest zapewnienie efektywnych procedur przekraczania granic. Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Akt Komisji Mieszanej UE–CTC zmienia Konwencję, należy go zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jego przyjęciu.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej Konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej¹² („Konwencja”) została zawarta między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską w dniu 20 maja 1987 r. i weszła w życie w dniu 1 stycznia 1988 r.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. a) Konwencji Komisja Mieszana powołana na mocy tej Konwencji może przyjmować w drodze decyzji zmiany w załącznikach do Konwencji.
- (3) Postanowienia Konwencji dotyczące ochrony danych osobowych wymienianych do celów stosowania Konwencji powinny zawierać odniesienie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹³.
- (4) Do art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446¹⁴, w którym określono warunki, jakie wnioskodawcy muszą spełnić, aby uzyskać pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego w obniżonej kwocie lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, wprowadzono zmiany¹⁵. W wyniku tych zmian zniesiono wymóg dotyczący dostatecznych zasobów finansowych jako odrębnego warunku, ponieważ doświadczenia w państwach członkowskich pokazały, że warunek ten był rozumiany w zbyt restrykcyjny sposób z naciskiem wyłącznie na dostępność środków pieniężnych. Ocenę, czy przedsiębiorcy posiadają zdolność do zapłaty pełnej kwoty zadłużenia, należy zatem włączyć do oceny ich zdolności finansowej. Należy

¹² Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

¹⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

¹⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1118 z dnia 7 czerwca 2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do warunków obniżenia wysokości zabezpieczenia generalnego lub zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia (Dz.U. L 204 z 13.8.2018, s. 11).

wprowadzić stosowne zmiany w art. 75 załącznika I do Konwencji stanowiącego powtórzenie art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446.

- (5) Od dnia 1 maja 2018 r., zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341¹⁶, zastosowanie mają przepisy dotyczące nowego uproszczenia tranzytowego – stosowanie elektronicznego dokumentu przewozowego jako zgłoszenia tranzytowego w kontekście transportu powietrznego. Poprzednie uproszczenie tranzytowe odnoszące się do transportu powietrznego, które zezwalało przedsiębiorcy na oparcie zgłoszenia tranzytowego na manifeście elektronicznym, można było stosować wyłącznie do dnia 1 maja 2018 r. Należy zatem odpowiednio zmienić wszystkie odniesienia w Konwencji do tego nieaktualnego uproszczenia tranzytowego w odniesieniu do transportu powietrznego.
- (6) Obecnie warunki, na jakich towary przewożone przez korytarz T2 zachowują swój status celny jako towary unijne, są określone w tytule I załącznika II do Konwencji, przy czym zakres tego tytułu ogranicza się do towarów nieobjętych procedurą wywozu. Ustanowienie takiego ograniczenia w odniesieniu do towarów unijnych przewożonych przez korytarz T2 nie było zamierzone. Z tytułu I załącznika II do Konwencji należy zatem usunąć art. 2a, a do nowego tytułu Ia należy dodać nowy artykuł, zgodnie z którym takie ograniczenie nie miałoby zastosowania.
- (7) W następstwie zgłoszenia dokonanego przez Macedonię Północną do Organizacji Narodów Zjednoczonych i Unii Europejskiej dotyczącego wejścia w życie porozumienia znad Prespy w dniu 15 lutego 2019 r. państwo to funkcjonujące poprzednio pod nazwą „była jugosłowiańska republika Macedonii” zmienia nazwę na „Republika Macedonii Północnej”. Należy zatem zmienić nazwę i kod tego państwa w załącznikach III i IIIa do Konwencji.
- (8) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w Komisji Mieszanej, ponieważ zmiany w Konwencji, jeżeli zostaną zatwierdzone, będą wiążące dla Unii.
- (9) Jako że decyzja Komisji Mieszanej spowoduje wprowadzenie zmian w Konwencji, należy tę decyzję opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jej przyjęciu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji Mieszanej ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, w odniesieniu do zmian w załącznikach do tej Konwencji opiera się na projekcie aktu Komisji Mieszanej załączonym do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii w Komisji Mieszanej mogą, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji, uzgodnić niewielkie zmiany w projekcie decyzji.

¹⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446, Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*